I Z   T E O Z O F S K O G   S V I J E T A
Zagreb

II godina br. 4 — Maj 1939

Ove vijesti predajemo osobitom zahvalnosti svojim članovima uopće i napose što su pretplatom pomogli pojedinci da se podržava mjsečno izlaženje ovoga lista.

Kako je u ovim danima osobito potreban rad svakoga Teozofa, to bismo se najviše osvrtali na primjenu Teozofije.

S tim u vezi mogli bismo i natpis zamijeniti nazivom :

T E O Z O F S K I   R A D N I K

SADRŽAJ — CONTENTS

.-.-.-.

TEČAJEVI I PREDAVANJA

Tečaj TEOZOFIJE što se održaje ponedjeljkom u 19 sati završen je, ali će se nastaviti kao priprava za Ljetnu školu za kampanju pod nazivom " T E O Z O F I J A   J E   N A R E D N I   K O R A K ". U vezi se Tečajem iz ASTROLOGIJE odžaće tajnik J.T.D. brat Alojz P i l t a v e r predavanje za javnost u utorak 23 maja 1939 u 19s. sa temom " Š T A   J E   T E O Z O F I J A ". U srijedu 10 maja o.g. započeo je brat Stjepan savj. V i t k o v i ć niz svojih predavanja za javnost iz područja FILOZOFIJE u vezi sa RELIGIJOM i u svijetlu TEOZOFIJE. U srijedu 31 maja o.g. čitaće se pisma G. S. A. Sva se pomenuta predavanja vrše u Zagrebu u društvenim prostorijama, u Mesničkoj ulici 7/III.

SASTANCI ZA ČLANOVE

Kako su se sastanci za članove što su zaredali minule jeseni zamijenili Tečajem sestre Ivke Roković, ponovo bi se uveli četvrtkom, te bi na D A N   D O B R E   V O L J E u četvrtak 18 maja 1939 u 19,15 sati uz prigodne riječi pojedinih učesnika govorio brat Z. P r l a n o predavanjima Dr. Besant u vezi sa pokretom Mladih Teozofa. Jednako se tako pokreće za subotu i nedjelju sastanke na terasi ili u prirodi za članove u obliku uvodnoga pripremanja i ljetnoga razrađivanja jesenje Kampanje TEOZOFIJA JE NAREDNI KORAK?

. . . . .

Svomu časnom članu bratu MILANU MARJANOVIĆU čestitamo šezdeseti dan rođenja 12 maja 1939 koji smo i mi proslavili u krugu članova napose zahvalni mu za sav njegov uspješni i predani rad i poimence za dar kojim je pomogao da se olakša izdržavanje Glavnog nastana.

Najnovije djelo brata M i l a n a   M a r j a n o v i ć a, svezak pjesama " MI BUDALE " sa vlastitim potpisom ili autogramom autora i oznakom datuma može se dobiti u Društvu uz cijenu od 40.- dinara.

Onima koji bi željeli da nabave sebi Shurcovu EVOLUCIJU BOŽANSTVA Društvo bi im omogućilo nabavku uz pogodovnu cijenu od dinara 30.-

---

Prigodom predavanja u srijedu 31 maja o.g. raspravljaće se i o radu za " Nredni korak ".

. . . . .

D A N B I J E L O G A L O T O S A
u Huizenu
Govor RUKMINI DEVI 8 maja 1939

Danas je dan Bijeloga Lotosa ! Pomislimo na to kao i na prinošenje cvijeća kako to običajemo u Adyaru gdje ga donosimo ispred statue Helene Petrovne Blavatsky i Pukovnika Olcotta. Krasan je to dan, jer ličnost H.P.B. nadahnjuje uistinu svakoga koji na nju misli. Nisam je poznavala u fizčkom tijelu, ali ona i mene nadahnjuje, jer je toliko divna ličnost, a slušala sam Dr. Besant kako je često govorila o njoj sa ljubavlju i poštovanjem. Kad je Dr. Besant bila bolesna imala je njenu sliku pokraj sebe, tako da bi je mogla vidjeti, te su tada njene misli mnogo svraćale H.P.B. i Pukovniku Olcottu. Zatim je došao onaj značajni čas kad je Dr. Besant napisala na svojoj bugačici: " H.P.B. nam je dala Teozofiju, Pukovnik Olcott nam je dao T.D.; koji je od njih veći ? "Poslije je to unijela u svoje djelo. Dr. Besant običavala je da kuha za H.P.B., koja je bila neumorna u tom da ponavlja: Kako vi zlo kuhate. I taje nastavila, a Dr. Besant je tada uvijek plakala, dak jednoga dana sva raspaljena dovikne joj H.P.B.: To nije samo da zlo kuhate, već hoćete upravo da me izgladnite; a Dr. Besant se na to iznenada grohotom nasmije, i poslije toga prestalo je svako zadijevanje. Dr. Besant nam je pričala o tom kao i o mnogim drugim sličnim zgodama, da nam prikaže kako H.P.B. nije nikad bila uzbudljiva poradi takovih stvari, već je sve to bilo namješteno u tu svrhu da dokine sve one različite navike svojih učenika, kad su se znali uvrijediti.

Sve što je Dr. Besant naučila od H.P.B. uzimala je vrlo ozbiljno. No to je sve predavala s tolikom ljubavi, da se prema meni vladala isto tako kao i H.P.B. prema njoj.

Imajmo na umu da svi ti veliki ljudi nisu savršeni u smislu kako mi to uzimljemo. Prema nekim svojim idealima i mišljenjima postavimo ograde i tražimo da oni naši veliki tačno budu prema tome, kako smo mi sebi stvorili tu sliku. I ako to nije sasvim tako, smatramo da im ne pripada ono prijestolje na kojem smo ih nalazili. A ja osjećam protivno...Neki od nas se u bolesti i naljute ili ozlovolje. To su teški časovi za ono koji dotične obožavaju ili im se dive. Po mom mišljenju Dr. Besant je onih zadnjih godina, kad je i oslabila i bolest ju shrvala, bivala sve divnijom, jer nije nikad nastojala da bude velikom...a ipak uvijek je ostajala takovom, uvijek žudeći za istinom. U svakoj i najneznatnijoj stvari i u svakoj pojedinosti svojega života tačna i savršeno uredna. Urednost bila joj je istinom !

Tim se putem može da zađe u atmosferu veličine, jer pojedinosti i najmanje sitnice moraju da izraze veličinu, nipošto da se po njima i u njima prepoznaje maljušni život dotičnika. H.P.B. pušila je i uživala je meso, a na to su ljudi kazali : Zašto ne bismo i mi tako činili ? - Da, reče Dr. Besant, ako možete da ste tako veliki kao što je ona, onda možete i vi da pušite i da jedete meso! Radite ono što se od vas traži, a ostavite ono što pripada drugima da učine, jer ne možete da znate razlog tomu. Govorila sam o njima obadvjema danas, jer su one za me jedno...Predavale su nam Teozofiju, a po njoj možemo bolje da razumijemo istinu. I tako vidite koliko joj dugujemo i jednoj i drugoj.

Zahvalnost H.P.B. koja nam je otkrila onu krajnu istinu i donijela nam sreću. ___ / St. Mihael News, May 1939/

Prigodom Dana Bijeloga Lotosa održana su dva sastanka u Središnjici u Zagrebu. U nedjelju 7 maja 1939 u 10 sati sastalo se Vijeće J.T.D. Popratvši uspomenu H.P.B. održalo je sjednicu i raspravilo rad za Teozofiju kao naredni korak, pretreslo obaveze prema Adyaru i Federaciji kao i napose izdržavanje Glavnog nastana J.T.D.

U ponedjeljak 8 maja 1939 bio je u 19 sati sastanak za slavu uspomene H.P.B. Sestra Frida Schewder otvorila je niz krasnih predavanja pozdravom Leokadije Piekarske, gen.sek.Poljskog T.D., a završio je brat Fritz Lunzer naposе Himnom Teozofiji, što nam je stigla iz Kube kao dar C. Jinarajadasa.

...

P I O N I R I   B O Ž J I .

Govor kojim je C. JINARAJADASA pozdravio Skupštinu Narodnoga Teozofskoga Društva Franceske za 40 obljetnicu 15 i 16 aprila

1939 .

Kad se sastajemo za koju Teozofsku Skupštinu, našim je ciljem da još jače posvjedočimo svoju nepokolebljivu vjeru u Teozofski ideal i da sebi proširimo plan, koji nam dopušta da jošte bolje poslužimo tim ciljevima; ali u taj čas kada se čini da su - pored ovih događaja koji se zbivaju u svijetu i pored surove sile koja tu prevladava - naši ideali tako neznatni, dopuštamo sebi pitanje, da li su uza sve to naši ideali ipak snažni i korisni...

Nema sumnje da se danas nalazimo u doba kakovo nam se još nije ukazalo nikada dosada, iako se čovječanstvo nalazilo već češće u takovim krizama. No ono je uistinu i uznapredovalo...Svijetom vlada čudesni duh...i stoga bih rado da vam iznesem svoje mišljenje o tom, kako doba idealizma nije prestalo. Evo razloga tomu:

Ima uistinu snažni pokret kojim se želi da potčini pojedinca i kojim se dopušta pravima što ih se zove Državom da utječu na prava pojedinca u pogledu njegove slobode, kojim se razvija prema svojoj individujskoj ili pojedinačkoj ćudi ili temperamentu kao i prema svojoj individujskoj ili pojedinačkoj svrsi...U teoriji se prema tome divljak može da izrazi lično kao individuj, ali opasnosti koje prijete njemu samome su tolike da on radije žrtvuje dio svoje slobode i postaje jedinicom sjedinjenoga mnoštva, da tako može da uživa zaštitu...

Ili, civilizacija uključuje kao životni uvjet to da se pojedinac odrekne svoje slobode da izvjesne mjere. Odrekne li se prema tomu slobode d izvjesnom mjeru djelatnosti fizičkoga svijeta, osigura se njegova sloboda u na novom polju akcije, gdje sve što radi, može da je samo na dobro Države. Mora li dotični pripadnik da žrtvuje slobodu svoju i postane vojnikom, biva to u tu svrhu, da njegov um i srce mogu da nađu onaj mir kojim sebi omogućuje život i rad unutar duhovne cjeline. Kad svi članovi žrtvuju mali dio svoje slobode može se da uzdrži civilizacija dotično sve one prilike koje su potrebne i kojima se osigurava razvitak sviju. Ne smije da nas hipnotizuje riječ sloboda. Osnov na kojem treba da nastaje civilizacija mora da je ovaj : Da li izvjesni red događaja pomaže pojedinca da se izrazi kao onaj vječni duh, ili su oni zaprekom na putu takova izražavanja ili realizacije njegove?

Kad smo ovako sebi istakli tvrdnju o tom što je civilizacija, eto nam u isti mah i definicije što je Država. Država je takova organizacija koja traži da se pojedinac žrtvuje, ali mu za uzvrat daje prilike kojima mu se dopušta razvitak u miru i sigurnostima svima razinama gdje je moguće za nj da se razvija : na fizičkoj, astralnoj, mentalnoj i spiritualnoj Što potpunije uzmogne građanin da živi na svima razinama i što savršenije bude mogao da izražuje svoj individujski život na svakoj od njih, to će moćnija biti i Država na svima razinama, jer i Država ima svoja finija i nevidljiva tjelesa. I svaki narod ima tako uz svoje fizičko tijelo, astralno, mentalno i spiritualno. Vrijednost i snage Države ne leži jedino u vojsci i bančinim računima, već jednako tako i u broju onih svetih, pjesnika kao i sve one sretne djece koja se nalaze unutar njenih međa, isto tako kao i u sjeni javnih nasada i onih sviju lijepih mjesta što ih je stvorila i koje uzdržava za fizičko i emocijsko zdravlje svojih stanovnika.

Koje bi to bile zapreke koje bi zaklanjalo Univerzalno Bratstvo, a naš rad za idealizam ih ne bi mogao da ukloni?. Kad smo prije šezdeset i četiri godine započeli svoj rad kao Teozofi, nije bilo nikoje međunarodne organizacije koja bi širila naučanje o bratstvu rasa i religija.. I tako smo bili oni koji smo uzorali ono mentalno polje svijeta..Društvo Naroda se kronulo u život lakše našim pionirskim radom.

Na drugom takovom polju djelatnosti izveo je naš rad veličanstvenih rezultata..Mi smo bili prvi koji smo širili bratstvo religija...a koliko ima danas takovih organizacija ?..

Ispitajmo zatim rad što smo ga razvili...za poznavanje istočne ili orjentalne kulture kao one koja dopunja zapadnu ili okcidentalnu..Danas svako obrazovano lice zna za vrijednost orijenta obzirom na literaturu i umjetnost.A Teozofi su bili koji su prvi uzeli da iznose pred brojne slušače vrijednost istoka za zapad.

Ima međutim rad kojim smo postigli samo donekle uspjeh. To je rad koji se odnosi na bratstvo rasa i boja...Dans ima u svijetu već dosta naroda koji su prihvatili evanđelje zajednice bratstva sviju ljudi bez obzira na pitanje rase i boje, da uzmogne time napredak čovječanstva da kreće nesmetano naprijed i da ga se ne zaustavlja ma i za neko samo vrijeme.

Ima još u jednoj domeni rada ili oblasti naše djelatnosti gdje je izostao uspjeh osim u Indiji. To je polje uzgajanja. Vama je poznato koliko se mijenjaju metode uzgajanja tvrdnjom da je dijeteinkarnacija duše koja je sebi izgradila značajke u ranijim životima i sada se vratila da nastavi svoj rad...

Naš je rad na polju umjetnosti ranijega je datuma.Svi umjetnici koji otkriju naše ideje razabiru kako Teozofi s oduševljenjem podupiru sve grane umjetnosti, a ujedno da su jedinstveni u tom što je za njih umjetnost otkrivenje Božanske Djelatnosti Stvaranja.

Djelo znanosti nismo modifikovali ili promijenili izravno,ali sam siguran da smo to učinili neizravno,Uporno smo isticali da se nauka ne može da izoluje ili odijeli od potreba čovječanstva niti se naučenjak može da zatvori u svoju radionicu i isključi od odgovornosti svoje kao čovjek i kao građanin. Uz to smo iznosili da su duhovni svjetovi također domena egzaktne znanosti.Širili smo naročito važnu istinu da sa evolucijom života teče uporedo i evolucija oblika; A iza mirijada tih oblika koji se razvijaju ima život koji se razvija i djeluje na nevidljivim razinama..Sva ta naučanja Teozofije " obradila " su mentalno tlo znanstvenoga svijeta i omogućila su da se nauka izrazila u novom obliku otkrivenjem Božanskoga Uma koji stvara i izdržava svjetove.

Iako izgleda očito da razaraju civilizaciju oni koji proglašuju prevlast sile nad pravom, u isti čas izgrađuje se ona nanovo, mirno i postojano..Teozofiju u bezbroju njenih istina prihvatili su danas milijuni...Naš je rad samo započeo.Neće prestati dok čovječanstvo neće imati jednu svjetsku organizaciju da upravlja poslovima sviju naroda, jedno Gospodarsko Vijeće da se brine za potrebe sviju..ljudi širom svijeta.

Naš je rad Teozofa u tom da ukljanjamo kamenje sa polja civilizacije..da posijano sjeme donese žetvu onima koji će doći za nama...Teozofske se ideje međtim lagano šire.posvuda. Drugi pokreti osim Teozofskoga Društva trude se da i oni razviju rad koji smo mi započeli.

Sudbina je naša pioniranje; osamljeni, saneznatnim sredstvima,u neprekinutoj opasnosti svojih planova poradi velikih teškoća i malenoga broja onih koji rade.Ipak pioniru pripada slava . On je glasnik Plana Božjega..Pioniri smo Božji. Ne bi znalo biti za nas Teozofe većega veselja od toga da smo Božji Pioniri, koji uravnavaju puteve i sjedinjuju ih za one koji dolaze iza nas..Pioniri Božji ! Ima li slavnijega naziva za kojim bismo mogli da težimo ?

Najuzvišeniji oblici civilizacije i kulture neće se pojaviti dok državnici čitavoga svijeta ne budu Teozofima i ne privedu u djelo ono što Teozofi žele da izraze kad kažu ove dvije riječi - pojedinac-individuj i Država.=

Biskup Dr. A.G. Vreede javio nam je da će prema svome obećanju pohoditi našu zemlju. Stigao bi u Zagreb oko 5 juna o.g. i ostao bi do 12 istog mjeseca, a zatim bi proslijedio za Beograd.

R A Z V I T A K Č O V J E K A.

Što je čovjek? Kamo ide?
Pitanja se redaju za pitanjima...
Što je mudrost?... Što je ludost?...
I zašto smo mi sad veliki...sad maleni?...

/Stihovi belgijskog pjesnika/

Što je čovjek?
Je li ovo vječno pitanje riješeno?
Može li ga riješiti filozofija,znanost ili religija?
Može li znanost protumačiti dušu pomoću biologije,fiziologije itd.,kad tumači razvitak ljudskoga tijela u kojem se nalazi mozak,centar pamćenja?

Budući da nekoja shvaćanja uzimlju da duša ne postoji,da li to zaista znači da duša ne postoji?

Budući da druga mišljenja ističu njeno postojanje,da li je to živim dokazom da ona uistinu postoji?

Tko o tome odlučuje,da li koji naučenjak, koji vodja ili osnivač kakve sekte,skupine,religije,filozofije-ili šta više čovjek sam.

Zašto su oni koji odriču postojanje duše ipak radoznali o onom što se dogadja iza smrti,kao i oni koji vjeruju u besmrtnost duše vladaju se kao da o tome ne vode računa.

...

Dakako,vjerovanja,religije,filozofije ne mogu svestrano zadovoljiti čovjeka koji neprestano pita. Shvaćanja se potpuno razlikuju medju sobom u tumačenju;ima bezbroj razlika u vjerovanju to je dobro, dotle dok čovjek teži za razumijevanjem i dok se sam ne iskristalizira vlastitim predrasudama,mišljenima i dogmama.

...

Da možemo razumijeti čovjeka,da nastojimo protumačiti kuda ide, odakle dolazi potrebno je :

a/da imamo prijemljiv i otvoren um,da je on prilagodljiv i bez predrasuda.Tjesnogrudnost teško je premostiva zapreka;
b/ poniznost,
c/ ustrajnost,
d/ želja za sve većom istinom,
e/ volja za istraživanjem.

Ništa ovdje dolje nije istinito.Mi smo se uhvatili u mrežu relativnosti poradi svoje vlastite ograničenosti.Mi možemo svladati relativne istine koje neće uvijek zadovoljiti naš um što traži.Ali relativna istina je putokaz na putu prema većoj istini,istini koja nam se pričinja realnijom. Umjetnost stanovite epohe nije istinitija nego umjetnost druge. Izvjesna civilizacija nije istinitija nego koja druga civilizacija . Svako sadanje shvaćanje mora se zamijeniti našim shvaćanjem sutrašnjice. / Galileo-Vinci/.

One koji traže ne cijeni se i uvijek ostaju neuvaženi i neshvaćeni pioniri svoga doba,dok bljesak dokaza ne rasvijetli mase-što ponajčešće slijedi tek iza smrti dotičnoga pionira samoga.

Prema tome se naše sadanje shvaćanje temelji na:

na stepenu naše evolucije.

a/individualnome:kao individui.
b/na kolektivnome:evolucija mnoštva od koje je individuum tek dio/psihička atmosfera vremena,zemlja,itd./

To je najvažnije da zapamtimo kao činjenicu,koja vrlo zadovoljava potrebu za novim otkrićima.

Individuum ili grupa u svojoj sadanjoj manifestaciji neoslabljuje nimalo unutarnju vrijednost neke filozofije ili religije.Ono tek pokazuje:

1/Što individuum ili grupa razumije od toga.
2/Proširene i moguće horizonte što ih djelomično otkriva znanje uopće.

...

U našem teozofskom naučanju kažemo često:"tek je otkriven mali dio vela"."

Ako je neka filozofija istinita,ona mora dopuštati novih otkrića, pružiti mogućnost da istražujemo sve dublje.

Tako ćete razumijeti da u jednom satu mogu otkriti samo maleni dio vela.

...

Načela bez kojih ne možemo otkriti predmet jesu:
1/Čovjek je božanska iskra.
2/Reinkarnacija je živo načelo.
3/ Zakon karme /kauzalnost,uzrok i posljedica/je opći zakon prirode.

Često nastaje konfuzija kad proučavamo unutarnjeg čovjeka,jer poistovjetujemo svijesnog čovjeka /Božansku Iskru/njegovim vehiklima, ovojima ili sredstvima izražaja a to su:

Fizičko tijelo/a/ fizičko niže tijelo;
/b/ eterički dvojnik/vehikel životnog fluida ili prane u nižem tijelu čovjeka/

Osjećajno tijelo.

Mentalno tijelo /a/ niži manas ,konkretne misli,/b/viši manas,apstraktne misli.

Intuitivno tijelo.

Božansko tijelo.

Ova tjelesa ili instrumenti tek su sredstva izražaja čovjeka samoga,realnog čovjeka. ....

Upravo sam napomenula da se obično poistovjetujemo sa našim vehiklima. Da li se slikar istovjetuje sa svojim kistom,kipar sa svojim dlijetom? Umjetniku je potrebno to orudje za točno opjerivanje, ali to su samo sredstva pa ih se kao takova mora uzeti. Čovjek je zapravo sam ono točno što živi,ono misaono svijesno Sebe. Njegova su tjelesa ovoji,koji skrivaju ono njegovo Sebe,njegovo orudje.Čovjek je vječan, njegovo je orudje prolazno. Čovjek uzima novo orudje, ako mu ono s kojim je dosada radio nije više korisno.

-Smrt nije ništa drugo.

Učenici koji su proširili znanje o višim teozofskim istinama često razmišljaju o ovim pitanjima :
-Ako želimo da se uvježbamo i da otkrijemo dokaze o tvrdnjama koje su nam predane,kako moramo počoti?
-Kako moramo počoti sa našim istraživanjem?
-Koja je a.b.c.ovom filozofskom jeziku?
- Što moramo činiti,mi zemaljski ljudi,da shvatimo i provjerujemo već razložene činjenice,umjesto da ih slijepo primamo od onih koji ih predaju onako kako su ih sami provjerili?

Prije svega, mi ne trebamo ništa primati slijepo dok nismo to proučili ili istražili,i to osobito u spiritualnom,moralnom i filozofskom području.Ako je dokaz u nama,moramo ga otkriti kao što učenik uz pomoć učitelja ili izumitelj uz pomoć svoga prethodnika mora da se upozna sa teorijama da ih uzmogne primjeniti u svom načinu istraživanja.

Teozofsko naučanje jasno kaže:

" Vaša su tjelesa vaše orudje.Ako zaista težite da sami provjerite činjenice što su ih otkrili kao istinite oni koji su vladali svojim tjelesima ,morate poći istim putem i priravnati svoje fizičko tijelo, emocijsku prirodu ,svoj način mišljenja,tako da možete zavladati svojim nižim vehiklima ."

To je zaista sve što treba učiniti. Ali se ništa ne može svladati bez tehnike. Želimo li upravljati tim tjelesima,moramo ih upoznati:

1/ Fizičko tijelo:

Niže fizičko tijelo je ono što mi vidimo. Eterički dvojnik je točna reprodukcija vidljivog tijela u eteričkoj materiji/finija tvar fizičke razine/. To je posrednik svih električnih i životnih struja što prožimlju tijelo, dajući mu svoju vitalnost i snagu djelovanja.

Materijalisti kažu:
"Misao je proizvod djelatnosti mozga i ovisi o toj njegovoj aktivnosti."
To vrijedi jedino za fizičku razinu. Promjene u mozgu i u mislima bore se medju sobom. Ali po teozofskom naučanju misao nije samo rezultat živčane djelatnosti. Na fizičkoj razini čovjek ne može ništa učiniti bez posredovanja mozga i živčanog sistema. Ako je to poremećeno, fizički izražaj smjesta zataji i javlja se samo u odmjerenom opsegu.
A.B. piše:
"Svaki je vehikel u isto vrijeme sredstvo izražaja ali u omedjenom obliku. Čovjek je mnogo više nego li su njegova tjelesa. On ne može da očituje mnogo toga na fizičkoj, astralnoj i mentalnoj razini. Uopće, čovjekom uzimljemo ili držimo u svakom slučaju ono što može on da izrazi u svakoj od razina univerzuma. Ovdje dolje, u našem fizičkom području, taj izražaj njegovog bivovanja ograničen je manifestacijom fizičkoga tijela, u osjećajnom području izražaj biva putem osjećajnoga tijela i tako redom dalje, dok postepeno stane izražavati vezu sa višim vehiklima ili svojim tjelesima: budući da sve više i više dosiže savršenstvo, može se njegova svijest putem tih vehikla sve potpunije da izrazi."
Nije li fizičko tijelo agregatski sastavljeni skup različitih organa, stanica i molekilskih čestica?
U samoj krvi nalazimo crvenih i bijelih okruglih tjelešaca, mikroorganizama i bacila, itd. Medju njima ima onih koji pomažu naše zdravlje, te su nam prijateljski skloni i onih koji su mu na štetu kao njegovi neprijatelji. Samo tijelo je otvoreno bojno polje. Tko zna, nije li i naša zemlja možda kao takova kap krvi ili kakova stanica univerzuma. Borbe, ratovi, bolesti, razaranja sve su to posljedice sukoba izmedju tih ljudskih bacila... i to neke podržavajući život na zemlji, druge nastojeći da ga razore...

Ali što doprinosimo k tome da usavršujemo život i ravnotežje našeg fizičkog tijela ?

Mi obično nemarom pospješujemo njegovo uništenje. Oni, koji znaju nešto o temeljnim načelima okultne higijene i žive prema tome, žale prosječnog i neukog čovjeka, čije je tijelo izgradjeno bez svakog svijesnog izbora i svake pažnje.

Čovjek sebi stvara sam svoja oboljenja kao što su: reumatizam, skleroza arterija, kostobolja, tuberkuloza, rak, itd... Potrebno je, da strogom higijenom izgradi svoj sastav fizičkoga tijela napose vegetarskom ishranom : bez uživanja alkohola i duhana, a to sve je daleko važnije nego li se tome pridaje važnost.

2/ Osjećajno tijelo:

je veza izmedju vanjskog svijeta i čovječjeg intelekta, izmedju utisaka primljenih fizičkim osjetilima i snage kojom može intelekt da ih primi.

Obzirom na fizičko tijelo moramo ukloniti iz njega sve surove čestice, što se postizava vježbanjem osjećajne prirode kao i mijenjanjem svojih želja.

Nitko neće reći, da pjani čovjek, čovjek koji uzima mnoge droge može da probudi u sebi ono više, plemenitije što je u njemu već očituje ono niže, životinjsko. Želje mu se ostvaruju u obliku poroka, te postaje robom svojih strasti i zaboravlja ili zanemaruje ono božansko u sebi.

3/ Mentalno tijelo: Kontrola osjećajnog tijela ne može se iz-

vršiti bez pomoći razuma.
Uloga mentalnoga je dvostruka:
a/Ono je vehikel svijesti u posebnom području mentalnoga.
b/Ono djeluje na osjećajno tijelo a kroza nj na fizičko.da se manifestira inteligenciju za budnoga stanja. Nekoji ga smatraju jedinim Sebe/ identifikacijom mislioca sa zametkom vibracija/.

Razum raste i razvija se pomoću misli.Ovdje se odmah javlja potreba,da mislimo sami, ako želimo da razvijamo stvaralačku snagu uma. A to je razlog zašto se naše teozofsko naučanje bori protiv ludosti slijepoga neznanja i slijepog prihvaćanja.Nerazumno je primati misao drugih,ponavljati ih, odbaciti ih,primati bez analiziranja,pa ipak mi u svijetu obično susrećemo:

Jednog mislioca na tisuće papiga...
Jednog umjetnika na tisuće majmuna koji oponašaju...
Jednoga pastira na tisuće ovaca...

Annie Besant kaže:" Vaše razumijevanje tek je tržište na kojemu misli dolaze i prolaze..."

Takodjer i ovdje je potrebno čišćenje:
a/ kontrola naših vlastitih misli,
b/ primanje ili odbijanje misli drugih pomoću razmišljanja, promatranja i proučavanja.

***

Za sada bismo ostavili tumačenje viših tjelesa ,jer normalno djelujemo samo u trima nižim tjelesima,kako je to uredjeno prema našem sadanjem stepenu evolucije. Kontrola ili vladanje našim nižim tjelesima pomoći će nam da probudimo i ona viša. Upravo sada je vrlo važno,da se razumije da je nemoguće za nas znati što mi jesmo,duhovno, ako ne dopuštamo duhovno u nama da se očituje nižim vehiklima.

Izbor je potpuno nama prepušten,ali je nemoguće da neko naučanje postoji dok ga nismo proučili.

Put je težak,jer je zadaća u rukama individua,pa ne može njime poći nitko nego on sam. Savjet je bezvrijedan ako ga se ne slijedi; ali iskustvom prometnut u aktivnu mudrost,on živi u srcu onoga koji se njime služi.

Često klonemo radi suprotnih titraja koji u nas ulaze i iz nas izlaze. Mi često gubimo vjeru u praktičnu vrijednost naučanja,jer nam se rezultati čine predalekima. To nas potsjeća na slučaj individua,koji prihvaća da se koncentrira dnevno četvrt sata ili da moli svake nedjelje za kratke službe ,pa se čudi zašto je duhovni razvitak tako vrlo polagan.

***

Nakon ovog kratkog pregleda različitih čovječih tjelesa proći ćemo evoluciju čovjeka u tim tjelesima njegovim. Namjesto da mislimo na vehikle,svratimo pažnju na djelovanje svijesti u njima.

Promotrimo sada različite stepene:
a/ Razvitak samosvijesti u stadiju budjenja.Čovjek traži znanje u izvanjem svijetu.Čovječanstvo je doseglo svoj stadij razvitka.To se može lako prosljediti motreći dijete kako se budi.
b/ Poslije nekog vremena nije više potrebno da predmete vidimo, jer sebi možemo sliku o njima dozvati u svijest.
c/ Svijest počinje tada svojim radom i time izgradjuje i skuplja zalihu ideja na način:
1/ da pridružuje ideje koordinacijom dotično stvara razmišljanjem neposrednu fazu za njih.
2/ da razmišlja i poredjuje ideje,traži vezu izmedju uzroka i posljedice,
zaključuje,
razvrstava slične ideje u pojedine grupe,
razvrstavanje se nastavlja u dalje nizove prema opažanjima i upotrebljuje ih za dalje izgradjivanje,itd.
d/Čovjek počinje da uredjuje svoje vladanje prema uputama,koje prima na temelju svoga nutrašnjega rada u vezi sa sviješću/ rezerva skupljenih iskustava pojedinca čovjeka/.

e/Čovjek postepeno zavladava svima vehiklima u kojima je već do sada naučio da svijesno djeluje/ osjećajno,misaono,itd/ kako je već navikao da vrši to djelovanje u fizičkom tijelu,što je zapravo jedini izražaj svih onih drugih tjelesa.Mi samo nismo sebi svijesni ovog fizičkoga tijela i tih razina kad spavamo.A isto je to tako kad spavamo obzirom na druge razine.

Ovaj dugi tok razvitka ne može se postići u jednom životu.

U teozofskom naučanju se kaže:

Ono što zovemo individualnošću prima nove oblike izražaja,što se očituje od jednog života do drugoga,kad sebi čovjek odabire nova tjelesa a ostavlja ih kad ostare ili mu više ne služe za upotrebu,te razvija svijest dalje lagano iskustvima i usvojenim vrlinama.

Teozofska naučanja kazuju dalje:

Brzinu razvoja može se pospješiti. Nutrašnje snage čovjeka ,koje su veličanstvene,da ih sebi ne možemo predočiti,mogu se probuditi brže izravnom primjenom znanja,što će-kad ga se iz teorije prenosi u praksu-otvori nove /čovjekovoj svojesti/ poglede i područja za istraživanje,da svijest tako snažno poraste i sve se jače probudi.

Sve to mogu,šta više, i sama da potvrdim kao istinito,iako sebe uzimljem samo vrlo čednim studentom.

....

Što je čovjek? Kamo ide?
Pitanja se redaju za pitanjima...
Što je mudrost?... Što je ludost?...
I zašto smo mi sad veliki...sad maleni?...

Zašto? Poradi evolucije,još i više ,jer se evolucijom probudjuje Dušu,kontrola nad vehiklima,time se afirmira svijest prema tjelesima, otkriva put Oslobodjenja i postizava Oslobodjenje.

Mudrost ? Ludost? Sve su to stepeni evolucije na prečkama ljestvi života.Ako pojedine duše brže napreduju od drugih,jer su spremne za jače napore,razlog je tome sasvim jednostavan: sve se te duše neće roditi u istom razdoblju, neke su od njih prema tome mlade,dok su druge starije.

Zašto smo dakle veliki ili maleni?Zato što je čovjek i čovječja ličnost,svijest u početku na tom hodočašću ljudskom istovjetuje ono Božansko sa onim ličnim, i ono Božansko uvijek djeluje u smislu da oslobdjuje svijest,a ono ljudsko,lično,uvijek nastoji da zavlada nad ovim Božanskim....dok ne popusti i izvije se glas nadahnuća u tišini ali glas zapovijedi Kralja u nama,koji je svijestan svog božanskoga te to svoje kraljevsko obilježje manifestira u svom svakidanjem životu....Jednako je veličanstvena evolucija za sve. Potpuno probudjenje čini čovjeka savršenim;rodjen u borbi oslobodjuje ono božansko u sebi,da raspriši neznanje redom u svim razinama prirode.

To je nada koju teozofija donosi kao svoju poruku svijetu.Članovi Teozofskoga Društva nastoje ukoliko najbolje mogu,da budu glasnici njeni i donose:

Vijest o univerzalnom otkupljenju.
Vijest o univerzalnom bratstvu.
Vijest o univerzalnoj slobodi.
Vijest o univerzalnoj solidarnosti, ne kao sanje ili umišljanja i kao neke isprazne imaginacije,već kao najčvršću i najjaču sigurnost.

Čovjek tako postepeno postizava svoju kraljevsku sudbinu.Iz početka svoje evolucije ono božansko u čovjeku sputano je lancima ljudskih omedjenja,i čovjek kida ih redom ,te konačno oslobodjen sviju zemaljskih muka i tegoba,donosi svojoj braći kao Prometej živu Vatru Mudrosti,Ljubavi i Znanja.

....

BUDUĆI DA SAM LJUBAV HOĆU DA VAM PRELIJEVAM LJUBAV.
BUDUĆI DA SAM RAZUMIJEVANJE HOĆU DA VAM PRUŽAM RAZUMIJEVANJE.
BUDUĆI DA JE U MENE SLOBODA POUČIT ĆU VAS U ČEM ONA LEŽI.
BUDUĆI DA SAM MUDROST HOĆU DA VAM IZDIGNEM VEO NEZNANJA.
BUDUĆI DA SAM SVJETLO HOĆU DA OBASJAM SVAKU DUŠU NJIME.
JA SAM NUTARNJI BESMRTNI ZAKONODAVAC.
JA SAM ČOVJEK
JA SAM BOG.

Evolucija je evolucija svih svjetova, to je evolucija čovjeka u tim svjetovima i zajedno s njima, i njihovim posredstvima; evolucija je to života u oblicima, evolucija oblika pomoću života, Božanski je to Dah, koji gradi, preradjuje, razara i ponovno gradi, i neprekinuto prolazi svime da potvrdi svoju stvaralačku moć koja se vječno ponavlja i obnavlja u svima bićima kao i u svima stvarima.

Što je čovjek? Kamo ide?
Čovjek - božanska Iskra - vraća se onamo u vlastiti svoj dom, gdje je boravio - on sam - u svoj svojoj zbilji svoga božanskoga, kraljevskoga srodstva.

Serge Brisy.

Ovo je predavanje održala Miss Serge Brisy javnosti za vrijeme svoga boravka u Zagrebu u ponedjeljak 24 aprila 1939.
U našoj sredini se zadržala 5 dana .
Serge Brisy je stigla u Zagreb 20 aprila ujutro .Istoga je dana održala sastanak sa članovima i upoznala je naše pretstavnike mladih teozofa. Govorila je o svom radu uopće i napose u T.D. na naročitu zamolbu brata dir. Milovana Pulanića, prikazala je svoje uspjehe u radu sa kažnjenicima odnosno u kaznionicama. Brigom pomenutoga brata izašli su članci u novinama od 21,22 i23 aprila ove godine gdje je prikazan rad njen i svrha dolaska njezina u našu zemlju, naročito je zanimljiv intervju njezin sa pretstavnikom Novosti, gdje je izneseno i njeno mišljenje o našem narodu, koji je za nju vanredno osjećajan.
U petak je sestra Brisy održala sastanke sa članovima, kojom je prilikom održala predavanja prema dogovoru, a osobito se dojmio njezin neočekivani govor, gdje joj je vanredno uspjelo da sve nazočne izdigne i tako osvoji da su svi osjetili golemu snagu što ju je bila podobna da prelije svima kao osobiti dar njezin članovima. Lijepoj atmosferi prinio je svoj udio i brat Miroslav Lunzer, koji je vrlo produbljenim pjevanjem uz vlastitu pratnju snažno uskladio sve koji su se sakupili.
Naredni dan je naša gošća upotrijebila da podje na trg i odanle prikupi značajke vrednota našega naroda. Naveče je sestra gdja Anka Gvozdanović uredila prijem izvjesnih uzvanika u njenom domu na sastanak sa Miss Serge Brisy, da pojedini ugledni naši prijatelji upoznaju našu gošću kao istaknutu radnicu u različitim smjerovima socijalnoga područja. Mladjahni klavirski umjetnik prof. Palffy iznenadio je slušače sa istaknutom virtuoznosti.
I u nedjelju je sestra Brisy pohodila naše Društvo i prisustvovala ceremonijskim sastancima. Svojim govorom u Krugu Vitezova O.S. osvojila je prikazavši značenje ceremonija i njihov blagi utjecaj na učesnike i svu okolinu. I toga joj se dana pružila prilika da je u okolici Zagreba -Šestinama- učestvovala kod slave seljačkoga vjenčanja i primjetila, kako je velika blagodat za nas blizina sela gdje se čuva tako brižno ljepota narodnih običaja.
Za nedjelju naveče označeni sastanak za članove pružio im je osobite utiske, budući da je naša sestra S.B. iznosila " Doziv Majstora". Taj doziv sadrži i istovjetan je sa pozivom na Služenje Čovječanstvu. Nikada nije takav poziv bio umjesniji nego u ovim našim danima. Vjerujemo li u Majstore? Ne traži se ni od koga da to prihvati slijepo. Na svom putu razvoja možemo da razvijemo sve potrebno za to, počevši od prokušnih iskustava i sve do doživljaja četvrtoga posvećenja. Koja je naša zadaća? Upoznajte moju -kazala je sestra predavač- ona se sastoji u tome da pobudjujem oduševljenje u srcima svijju oko sebe i da razvijam prijateljstvo u najobičnijem životu, a time da svako pokuša i upozna na koji način i u čem je ono što se očituje kao doziv Majstora i odzvanja u srcu njegovu.
Čuvajući sve to kao najljepše uspomene ispratili smo Gen. Sekrt. belgijske sekcije T.D. sestru Serge Brisy u utorak u 8 sati ujutro, kad je krenula vozom našoj braći i sestrama u Beograd.

O T V O R E N A P I S M A

Dra. George S. Arundale

U svojim vijestima koje su stigle kao njegovo pismo od 22 marta 1939 upućuje Dr. George S. Arundale na otvorena pisma što će ih slati svakom našem Krugu jedanput na nedjelju. Svrha im je ta da u ovim iznimnim vremenima uzmognu svi članovi razabrati svoje pripadno ili integralmo jedinstvo s čitavim našim Društvom i tako dođu još u tjesniju vezu sa suštinom ili srcem našega rada. Ujedno da time svi članovi razviju svoje najveće napore, kako bi učinili Teozofiju živom snagom u svijetu i Teozofsko Društvo dostojnim svoga bratstva koje sprovodi u život služenjem.

Pisma se spremaju da ih svaki i od naših članova može da primi u cijelosti i u našem jeziku. ovdje donosimo zasada u izvacima sva što smo ih dosada primili.

I Pismo Mojim Drugovima-Članovima Teozof. Društva 29 marta 1939

Draga Braćo,

U tim silno teškim vremenima...kao član T.D. i kao, nadam se, do neke mjere Teozof osjećam odgovornost da u svemu tomu što se događa pomognem koliko najviše mogu...te ima li u mene Svjetla, a svijet se nalazi u tami, da to Svjetlo ponesem kudagod mogu... I Pravo obori silu.

Držim da će ovo prvo Otvoreno Pismo primiti svaki Krug i da će potražiti priliku te da će ga pročitati kao i one što će slijediti i tako vidjeti koje će ga potaknuti da nešta učini.

Odgovornost je na svakom Krugu...ponekašto se oni silno boje.. ali Teozofsko Društvo mora da pomogne svijetu...Stoga mora svaki Krug da bude u pravom smislu riječi malo bratstvo unutar onoga širega, univerzalnoga Bratstva... Moramo da pokažemo da smo postigli u svojim redovima Bratstvo koje sjedinjuje zajedničkim razumijevanjem sve oprake i časne razlike...

U tim teškim danima na nama je svima bez iznimke da dozivljemo ovom razjedinjenom svijetu Blagoslov naših Starijih... jer smo mi dio Njih ... dio Nutrašnje Vlade svijeta... Doziv je općeniti i nije lični, i njime će svaki Krug učiniti sebe žarištem za Njihov Blagoslov : O SNAGE LJUBAVI, prinosimo Vam zavjeru svoje vjernosti, jer znamo da samo Ljubav može da izbavi svijet. Dozivljemo Vaš Blagoslov svima koji nastoje da Vam služe..svima koji podržavaju i uzrokuju okrutnost, da u Vašoj Ljubavi i u svojoj patnji razaberu i otkriju vlastiti razvitak, te ih to potakne da se vrate Vama i da Vam služe.

George S. Arundale

II Pismo 5 aprila 1939

Draga Braćo,

kad se u Teozofskom društvu uvodi novi život, uporedo tome potreban je novi život u svakoj Sekciji...Vrlo je potrebno da ozbiljni teozofi privode T.D. mlade gorljive ljude, koji su primjerom nesebičja u patriotizmu, u uklanjanju zla, zaštiti onih slabih i upute ih koliko im Teozofija i T.D. može da pomogne. Na Teozofskom je D. da drži otvorenim vrata koja vode velikom svetištu Univerzalnoga Bratstva. I unutar T.D. svako mora da nađe utočište u svrsi koja je izražena trima tačkama njegovih ciljeva... Bratstvo mora da se čuva uvijek univerzalnim iznad svih razlika. Druga tačka upućuje, kako da se to Bratstvo još mudrije uzdrži pomoću znanja što nam je na raspoloženju; dok nas treća tačka poziv je na istraživanje u onim područjima života koja su još neotkrivena, da se i njih uputi istim ciljevima i dovode do njih...ali nije važno da se i privodi pojedince u Društvo kao članove, ako to ne bi njima prijalo; važnije je da ih se upozna sa Teozofijom....

Ima mnogo društava i pokreta kao i organizacija koje rade za Bratstvo.. Te bi sve trebalo upoznati..., kako reče jedan od najvećih između Starije Braće :." Pomažite rad svih pokreta u vanj-

skom svijetu koji stoje za Bratstvo. Ne gledajte toliko na ono što postizavaju već na njihove ideale.. ali nemojte da procjenjujete njihove rezultate. U ovo Gospodnje doba i najmanje nastojanje oko Bratstva procvjetaće i raširiti svoj miris. Imajte stoga na umu ono što vas pokreće i ostanite ozbiljni. To je sjeme da nikne ljubav, a Gospod Sam naš će da prigleda oko žetve... " Ništa ne smije da nas izvine u radu za Društvo... Na svima sastancima i Skupštinama valja da se čuje poziv na akciju i rad da stotu obljetnicu dočeka novi svijet Teozofskoga Bratstva.

George S. Arundale

III Pismo 12 aprila 1939

Draga Braćo,

uobičajila su ta otvorena pisma, ali držim, da ih se zato ne prima manje rado. Prvo je što bih istakao to, da braća imaju na umu da rat neprekinuto postoji posvuda pače i u našoj najbližoj okolini. Ne dopuštamo jednu vrst rata i priječimo je, a šta je sa svima drugima ?

U ime naše prve tačke ciljeva svaki Krug mora da radi protiv duha rata, ma u kojem se obliku on javljao; a svakoga se člana mora prepoznati u tom i time što otmjenim viteštvom služi slabome kojega se tlači i ugnjetava na strašne načine, bez obzira u kojem se to carstvu prirode događa. Mir mora da započne kod kuće; a gdje da vlada mir više nego li u našim Krugovima i među članovima i na svima mjestima gdje se god nađe pravi Teozof. Dok ne sprovodimo sami u praksi mir koji propovijedamo, mora biti rata...

Nadam se da ne trebam isticati da nije rad na javi potrebniji od onoga u snu. Tu je šire područje i nema teškoća u pogledu jezika...Opominjem se kako sam se trudio jedne večeri, kad sam govorio mnoštvu različitih jezika. Nikako da se zagriju..dotaknem bliže i potpalim:" Ima li nešta što je gore od rata." Ujedanput pojavi se gibanje i začuje se:" Nema ", gromko od većine njih. " Ima nečasni mir ", dodam, " koji je gori od rata ". " Samo mir je častan, i gdje nema mira nema ni časti " – bio je odgovor. " Ima mir kojega se kupilo time da se druge rinulo u bijedu. Da li se usuđujemo pribavljati sebi mir na takav način ? " " Da, moramo, jer povećavamo bijedu, kad onoj što postoji – dodajemo svoju poradi rata." Da te strahote prestanu valja da prestanemo već kod podljudskih...

IV Pismo 19 aprila 1939

Draga Braćo,

U tom otvorenom pismu želim da naročito svrnem pažnju na primjenu naše prve tačke kojom je izražena svrha Društva i to nesamo općenito već obzirom na svakoga pojedinog člana. Razvijamo jezgru Univerzalnoga Bratstva bez razlike rase, vjere, pola, kaste i boje; ali moramo da uznastojimo oko toga da razvijemo takovu jezgru u sebi samima. Budući da Društvo ima to da razvije, mora da je sastavljeno od takovih pojedinaca..koji vruće žele da taj duh prožme njih čitave..Svaki član mora da je pozitivno vrlo aktivan za razvijanje sklada ili harmonije..da ima svoje mišljenje, ali da cijeni jednako jedinstveni pogled na Istinu i kod drugih...Neka je tješiteljem kao što se za Gospu Mariju kaže da je Consolatrix afflictorum-Tješiteljica žalosnih. Tješimo sve koji su ma u kakovu stanju žalosti ili tuge..

Ne smije da bude nikojega člana T.D. ma na kojem dijelu svijeta koji bi bio tako osamljen da ne bi saznao o onom što se zbiva ..mora uznastojati svima silama koliko najviše može da upozna sve događaje ..i prosudi ih kako su se morali da dogode da donesu prave plodove. To će ga privoditi sve većoj sklonosti za sve i razvijati mu volju – što je duša akcije.

A kao Pretsjednik u vezi sam sa svima Sekcijama koje smatram naročitim srcem dotične zemlje..i produbljujem neprekinuto naše uzajamno Bratstvo..Clanovi T.D. pripadaju svijetu...I svaki ima naročiti posao oko toga da svaka svijest širom svijeta..ljepotom prinosi tomu da se izgradi Svijest Svijeta..Još jedan juriš na Bratstvo. Ako sve klone, Teozofsko Društvo mora da živi...a svaki član da je počašćen time što prihvaća prvu tačku njegovih ciljeva.

George S. Arundale.

O T V O R E N O   P I S M O

MOJIM DRUGOVIMA-ČLANOVIMA TEOZOFSKOGA DRUŠTVA

V Pismo aprila 26 1939

Draga Braćo,

u zadnjem svojem otvorenom pismu kazao sam da ću opširnije iznijeti riječi Dr. Besant u narednome. Rado bih da se zagledamo u doba 1913,1914,1915, kad nas je vodila sama Dr. Besant. Stanete li čitati što je pisala u onim danima upoznaćete duh onoga vremena. Taj se duh ima da ponovi danas. Tačno se može porediti s onim razdobljem.

Prolazimo li čitavom tom ranijom literaturom svagdje joj je sadržajem RAD. Savršeno je jasno izrazila da dok moramo da ispunjamo dužnosti svoje kao članovi organizacija kojima pripadamo rad je vredniji od svega... valja da se bacimo na rad.

Evo divnih njenih riječi iz decembra 1914: ...Majstori trebaju svakoga čovjeka koji je voljan da se preda radu. To je rečenica što vrijedi za svakoga člana svake Sekcije...što je još Dr. Besant potvrdila riječima: " Rad je potreban, inače ne bi preostalo ništa, zašto bismo radili. "

O radu koji drži najvažnijim kazala je Dr. Besant u februaru 1916 : " Dvoje se od nas traži da sprovedemo s uspjehom da se skrati rat... Prvo da se i Indiji sa strane Engleske obeća da dobije vlastitu Vladu...i drugo da upotrebljujemo svoju snagu misli da pobjede savezni narodi ili Alijansa, dok njima vlada ideal Božanske Volje u evoluciji. " ..Teozof zna da mu je služiti vlastitoj zemlji i da je cijeli svijet Veliko Bratstvo kojemu će nastojati da pomogne...Ima kako Dr. Besant ističe razlika između Vlade i naroda...Ma kakova bila vlada i ma kako teško živio narod, ipak prevaladava duh slobode što je usađen u svima ljudima...Učitelj je rekao:" Nemojte se uznemiriti. "...Ne trebamo se uznemirivati kada i ako će doći do pobjede. Jedino što je potrebno da se borimo za pobjedu..U pogledu tamnih sila Dr. Besant .. upotrijebila je krasnu rečenicu : " Imamo da svladamo na fizičkoj razini one sile koje su svladane na višima razinama...". Snagom kojom raspolažemo kao članovi Teozofskoga Društva možemo snažno to da i izvodemo..A mi koji možemo da dodirujemo snagu Starije Braće i time što smo im tako blizu, možemo da zahvatimo golemu množinu te snage koja prožimlje svijet i da je tako odašljemo dalje..Nemojte se bojati za Središnjicu u Adyaru..Imajmo na umu da i opet vlada 1914 i da budno pratimo gdje da pomognemo svijetu.Ova otvorena pisma što odlaze svakoga tjedna svima Krugovima imaju da probude svakoga pojedinog člana i da ga u svakoj zemlji pokrenu na rad koji treba da se ovrši.

A onaj maleni list Svijest...je zato da probudimo Svijest Svijeta...Rado bih da ga svaki Krug pretplati i da ga ima na svom stolu u knjižnici kao izražaj najpoštenijih težnja da se izrazi svijest. Čestitost, iskrenost i oduševljenje vrijedi više nego naši omeđeni pojmovi o pravu.

U svakom slučaju moramo da radimo..i pružimo sve što možemo za širenje Teozofije, za jačanje Teozofskoga Društva..i pomaganje Teozofskoga Pokreta..I da ponovim..pobijedili smo..jer ima danas onih svijesnih više...a vojska za Pravdu veća je no ikada dosad u istoriji svijeta.

Dr. Besant nam je izložila kako je ona radila.I to je način kojim mnogi od nas pokušavaju sada da rade. Ona je kazala početkom rata 1914 : " Ja ću sama da razvijem misaone oblike vrlo žive, te ću ih odaslati onamo gdje treba da se razvija djelatnost, a vi možete poći tada i prigledati, kako da ih nađete, jer će biti dosta nalik na me i poslužiće u traženu svrhu..Misaoni je oblik jak prema snazi koju mu ulijevate. Takovu se misao može odaslati u svako doba..niz mirnih misli..Radite na misaonoj razini da izvabite i razvijete bolje prilike..."Na taj način pobjeđujemo danas na nutrašnjim razinama. Pokušao sam da to prikažem u svojoj novoj malenoj knjižici Ograda što čuva Volju...Imamo da odašiljemo najbolje misli svoje i danju i noću. Tima smo izgradili maleni zid ili ogradu za čuvanje volje i za koje mogu da nađu utočišta svi koji traže mirno zaklonište...Za njih smo kao anđeli čuvari...

Znam vrlo dobro dok zacijelo u Šestoj Osnovnoj Rasi neće biti rata, kako je ostavila proročanstvo naša Majka-Protsjednik, u Planu Pročelnika Hijerarhije za ovu rasu rat je još sastavnim dijelom pomenutog Plana. I ako je dobro da ima onih koji se protive ratu, a i ja sam jedan od njih, ipak nam treba da naučimo koja je svrha ratu u evolucijskom procesu. Dr. Besant to objašnjava upravo savršeno time da " ... za nas rat - ma kako on bio strašan svojim izvanjim obilježjima - obiluje svime onim što pomaže i što obećaje bolju budućnost. "

Mislim da nam treba to da naučimo, jer gotovo da ratu nećemo moći da izbjegnemo, budući da ga sa sobom donosi evolucijski proces...Ne kažem da ne bismo mogli sebi već sada da prenesemo amo u sadašnjicu budućnost, to se putem prilagodljivosti sasvim oslobodimo rata, šta više i u ovom stadiju ili na ovom stepenu razvitka. Duh rata je tu, a na nama je, i u tom da nađemo probitak, i uspijemo da ga dokinemo. Držim da se to može postići time da se svkoga građanina uzgoji u tom da zna kako će da brani svoju zemlju u slučaju potrebe, a jednako tako da pomogne u odbrani domova svoje braće ako ih se napalo od obijesti. Možda ćete se opominjati riječi Pitagorinih što ih je upravio narodu u Naksosu u Siciliji : "Čujte, moja djeco, što treba da je država dobrom građaninu . Ona je više od oca i majke, više od muža i žene, ona je više od djeteta i prijatelja. Familija je veliko dobro, vrijedno je veselje i poradi žene i djece; ali veća je od toga država koja zaštićuje sve to i bez koje dom bi opustošio i razorili bi ga. Draga je dobrom mužu ona časna žena koja ga je rodila, draga mu i poštovanja vrijedna ona žena čija djeca mu se penju na koljena; ali draža treba da je čast države koja sigurnošću čuva i ženu i dijete. Država je ona od koje dolazi što donosi vam sreću i blago stanje u ljepoti i sigurnosti. Unutar Države cvatu umjetnosti kojima se raspoznaje čovjek od barbarina. Ako smion čovjek rado umire za ono što mu je srcu omiljelo, još radije treba da život svoj da za Državu svoju. "

Kako je Dr. Besant istakla, ima mnogo toga što je gore od rata : " Sa moga gledišta nečasni čin gori je od smrti fizičkoga tijela...Fizičko tijelo svršava smrću, ali nečasni čin ostaje. "

Svakako imajte na umu da Vam ne pišem nikako zvanično, već da Vam razvijem ono što Vaš Pretsjednik nosi na srcu kao svoje mišljenje kao George S. Arundale. Ne tražim da se slažete sa mnom; ali bih rado da razumijete i da znate da sam sve to napisao duboko promislivši o svojim riječima i o njihovoj primjeni... i eto prestao sam da budem savjesnim protivnikom rata, iako gorljivo branim mir.

Iskreno vjerujem da nema snažnijega pokreta koji bi priveo svijet miru od Teozofskog Društva. A Dr. Besant reče u januaru 1916:

" Možemo da pomognemo Dobre Sile time da skrećemo svoje misli i snage prema onom pravom i dobrom. Što više uznastojimo oko toga, to će prije da svrši borba. Nemojte da kažete: "Moja su nastojanja preneznatna da bi mogla da broje.' I najmanje broji, jer kad se ih pridruži stotine i tisuće takovih, znači to vrlo mnogo. 'Niko neka ne pomisli da je preslab da nešta započne, ali tisuće kad nešta pokrenu...mnogo se oslobodi snage, .. a sve se to skupla u rezervoaru iz kojega crpu Majstori!..Upotrijebite svu snagu misli za pobjedu...Pravde i Mira i opravdaćete svoje pripadništvo Teozofskom Društvu kao njegovi članovi.

George S. Arundale.

....

R E Z E R V O A R   B L A G O S L O V A

George S. Arundale

Kao članovi Teozofskoga Društva možemo da probudimo silu pojedinačkih snaga da njima preporodimo svijet. Treba da izdestilujemo svoje teozofsko znanje i odijelimo onaj eter koji će da nam posluži da njime profinimo individujsku svijest, a ujedno i onu vjersku kao i narodnu pače i onu čitavoga svijeta. Jedna od tih snaga može da razmišljanjem dozove blagoslov naših Majstora i našeg Višeg Ja svima kojima će da donese ploda i napose svima onima kojima dugujemo svoj vlastiti boljitak i sreću.

:::::::::

O T V O R E N O   P I S M O

MOJIM ČLANSKIM DRUGOVIMA TEOZOFSKOGA DRUŠTVA

VI Pismo 3 maja 1939

Draga Braćo,

ne oklijevam da Vam odašaljem ove nedjelje Otvoreno Pismo u kojem će jasno i određeno odraziti moje najdublje i vlastito osvjedočenje i težnja, osobito u ovim vremenima u kojima je često tako teško pravo da se rasudi.

Svako od nas ima svoje vlastito osvjedočenje koje ni u najmanjoj mjeri ne veže nikojega od naših drugarskih članova, jer je to jedna od najvećih krasota u pogledu članstva Teozofskoga Društva,da se od nas traži jedino da prihvaćamo velika i vječna načela ili principe - kao ugodnu težnju da se oživljuje univerzalno bratstvo među ljudima / Prva Tačka /, osobitu važnost da se poređbeno proučavaju religije, filozofije i znanostisvijeta / Druga Tačka /, te činjenicu da su sve istine što ih poznajemo samo dijelovi i omeđenja, a istinu moramo gorljivo da tražimo / Treća Tačka /...niko ne može da napreduje samo svojim vlastitim osvjedočenjem...Ako Vam moja osvjedočenja odgovaraju upotrijebite ih.Nemaju li vrijednosti za Vas,poštujte ih, koliko se poštuje svako drugo mišljenje. Nada sve treba da smo slobodni. To što smo članovi T.D. kao i proučavanje Teozofije samo su putevi što vode onoj slobodi koju ćemo postići kad otkrijemo sebe same...

Toliko se mnogo ljudi samo gura od dana u dan bez ikakovog i najmanjeg dijela prave svrhe njihova života..Vi možete da kažete: " Ja znam da je moj posao da se brinem za moju kuću i moju porodicu. "..U redu, to je .. Vaš posao, Vaša je to misija. Svaki je Vaš posao,ma kako opsežan ili neznatan bio,unutar Plana..trebamo ga da postanemo slobodni..pravi vojnici u Vojsci Majstora..

Ima dvije vrsti vojnika: jedni mogu da rade samo u izvjesnom smjeru i neki naročiti posao..drugi mogu da idu posvuda i da rade svaki posao..Je sam vojnik takova tipa. Ja bih Vam dao prikaz, Manual ili priručnik o Idealu ovoga svoga vojnikovanja. To je vlastita moja povelja, koju najviše mojih dugarskih članova ne bi primijenilo. Oni mogu da imaju za se druge isprave, ali svaki treba da ima takovu Ispravu o velikim Načelima koja traži da ispuni.

M O J A   I S P R A V A

" ŽELIM DA IGRAM O N U IGRU NE S V O J U IGRU

"Igrati igru""znači kao sportista biti najčasniji u potpunom smislu te riječi. O n a Igra je Igra Života Vlade Hijerarhije. To je ona pokretna snaga ili motiv čitave te Isprave ili Povelje..

Naši Najviši uvelike se pouzdaju u nas i povjerili su nam Teozofsko Društvo i širenje Teozofije? Predana nam je velika Istina, velika Prilika i velika Snaga. Dajte stoga da smo vrlo vrijedni toga.

Želim da sam Njihov čovjek, da sasvim zaboravim na se, da mislim jedino na Njih.

Biti Njihovim čovjekom više je nego biti Njihovim služiteljem.

Želim da maknem sve zapreke..da izravno upoznam Njihov Plan.. Ne želim da ga potamnjujem svojom ličnosti..svojim neznanjem..volja će nam pomoći do toga cilja..Znam da imam udio svoj u tom Planu i želim da ga ispunjam bez ikakova straha od javnosti ili pojedinca, bez bojazni hoće li me hvaliti ili kuditi, i ne bojeći se načela i nikakovih predrasuda..da ispunjam svoj udio mudrošću i razumijevanjem..bez obzira na uspjeh ili neuspjeh..da me moji Najviši uvijek nađu na dužnosti znajući da me neće nikoja muka ni osuđivanje,proganjanje kao i nevjerovanje nikada odvratiti od moga mjesta u Planu.

Želim da igram Njihovu Igru prema Njihovim propisima,nipošto svoju prema svojim pravilima.

...Moramo da smo Planu ono što Plan treba...diktatori su bičevi kojima nas Nutrašnja Vlada kažnjava, jer smo zaboravili njena načela..iako su nesvijesni glasnici Majstora...

Želim se mijenjati..i da budem različit..da bliže odrazim onu Volju svojih Najviših..i da sam provodnicom Njihove Volje...

To je moja apologija,izražaj čitavoga moga bića,moja Isprava. ...Koja je Povelja Vašega služenja...? Ne dajte da je ispostavi iko ko je ne bi mogao da ispuni najbolje..Ona je dziv Višega Ja,a u ove dane trebamo svakoga potpunog srca za Njih i Njihov rad.

George S. Arundale